

provocat durant 50 anys treballs innombrables i una bibliografia immensa.

Les opinions exposades han anat reflexant els moviments del pensament del cos mèdic i dels seus caps-de-brot, en els camps de la bacteriologia i de la patologia; fins a cert punt, han seguit veritables modes. No és necessari retornar a les nocions d'infectivitat de la tuberculosi profesa des per Hipòcrates, ni a totes les teories més o menys fonamentades del passat. Les opinions i teories sostingudes actualment, són suficientment variades per permetre la reflexió i la discussió. Seran examinades ràpidament. Assajarem de demostrar, comparant-les amb l'anàlisi detallat de les estadístiques de mortalitat presentades en la part que segueix d'aquest *rapport*, si corresponen o no amb els fets.

La comparació a fons de les dades de mortalitat dels diferents països, eliminant un gran nombre de variants, que fan el treball difícil en un país donat, permetrà, així ho esperem, la comprensió del valor relatiu veritable dels factors d'aquesta mortalitat. Aquesta comparació podria orientar, noves direccions per apreciar i atacar aquest problema tan complex.

* * *

1. La primera qüestió plantejada. Hi ha una veritable disminució de la mortalitat per tuberculosi? Sí.

La disminució és un fet mundial, si bé no és universal ni sempre igual a si mateix a tots els països. En conjunt, la mortalitat tuberculosa ha disminuït de 70 % a Anglaterra i al País de Gal·les des de 1851, en la mateixa proporció des de 1871 a Escòcia i des de 1890 a Dinamarca. S'ha reduït a la meitat a la zona empadronada dels Estats Units des de 1900.

Aquesta disminució té més valor quan es considera que la tuberculosi és millor diagnosticada i certificada amb més veritat, com causa de mort, que no pas abans.

2. El moviment de disminució de la mortalitat ha estat precisat. La seva taxa ha estat extremadament constant d'un any a l'altre (fins una tendència a augmentar a certs països).

3. S'ha suposat que la minva de defuncions per tuberculosi podria ésser deguda a un canvi cíclic, sense causa aparent, com s'observa amb freqüència i greuetat, en la escarlatina i verola.

Els canvis cíclics d'aquest ordre podrien depen-

dre de la disminució, o sigui, de l'infecció, o de la virulència de l'agent causal.

Els fets experimentals demostren, al contrari que, durant els trenta cinc anys darrers, anys durant els quals, la minva de la tuberculosi ha estat més accentuada, l'infectibilitat i la resistència de les races humanes del bacil tuberculós, han estat notablement constants en les experiències de laboratori sobre animals, en tots els països. ("Royal Tuberculosis Commission", 1911).

Les dificultats trobades per Calmette per a l'obtenció de la raça atòxica B. C. G., per no parlar del fracàs d'innombrables assaigs del mateix ordre, no fan més que confirmar aquesta veritat.

A més a més, la teoria del canvi progressiu de la virulència del microbi no pot explicar les diferències existents en la mortalitat tuberculosa de països i fins de regions pròximes l'una de l'altra, on tantes facilitats hi ha per a les infeccions creuades i la barreja de races infectants. Aquesta barreja deuria nivellar la taxa de mortalitat tuberculosa, si aquestes diferències depenguessin solament de les diferències de raça microbiana.

Sembla, doncs, que si l'explicació de la disminució deu buscar-se fora del microbi causal, ha de trobar-se en els diferents graus de resistència oposats a la seva invasió per l'home.

4. Mes les causes d'aquests canvis de resistència humana, són lluny d'ésser explicats per tot hom de la mateixa manera:

a) Alguns pretenen que l'augment de resistència de les races humanes és el resultat de la selecció natural i de la eliminació progressiva dels inadaptats.

Arriben a dir que la lluita anti-tuberculosa és funesta perquè entremetia aquest procés natural de protecció de la raça.

Però com aquesta teoria podria explicar la diferència, en el curs de la mortalitat tuberculosa, de països com Anglaterra i França, on el bacil tuberculós ha exercit la seva fatal influència durant segles?

Per què l'eliminació dels dits predisposats a la tuberculosi, sols s'ha exercit a Anglaterra?

b) S'ha pretengut igualment, que la disminució podia ésser deguda a un augment de resistència tramesa per herència.

Aquesta opinió és plantejada, en part, per l'observació de la diferent freqüència de la tuberculosi entre les diferents races d'una població barrejada. (Estats Units d'Amèrica).

Que la predisposició a la resistència específica